

SKID LÄRAREN

TIDNINGEN FÖR
SVENSKA SKIDLÄRARFÖRENINGEN

Nr 2 · 1983 Årgång 4

Team Guc Bienvenus á Riksgränsen!

Intervju med Olle Rimfors

av Klaus Lindqvist

Vår äldsta medlem, Olle Rimfors, föddes den 14 maj 1896 i Tiveden. Han fyller alltså 87 år i år! Skidläraryrket gratulerar å det varmaste.

Vid denna intervju, som skedde i Olles nuvarande bostad i Åre berättade han bl a följande:

I Tiveden där jag bodde som barn, åkte man inte skidor. Det var bara "lapparna" som åkte skidor. Men på en affärsresa till Norge, som Olles far gjorde, köpte han ett par skidor till familjens tre barn. I Sverige fanns inte skidor att köpa vid den tiden. Olle var då 5 år och hade aldrig sett någon åka skidor. Men han tränade enträget både åk på längden och i en liten backe som fanns i närheten av hemmet. Olle gick i skola i Örebro och han och en kompis, Alf Svensson var

de enda i läroverket som hade skidor. Tom gymnastikläraren i skolan blev intresserad av skidåkning och följde en gång med pojarna på en 3-mila tur. Eftersom han hade svårt att hänga med, förstod han att skidåkning var en bra sport. Sedermera ordnade läraren skolmästerskap och efter bara fem år hade över hälften av de ca 800 eleverna skidor!

Sin första men långt ifrån sista fjällresa gjorde Olle till Duved, när han var 17 år. Det var redan 1913.

Olle ville egentligen bli jägmästare, men under första världskriget påverkades han å annat håll och började sin officersbana i Östersund, vid Jämtlands fältjägare 1915. Det har han aldrig ångrat. För han fick åka mycket skidor!

1928 blev Olle gymnastikdirektör vid GCI i Stockholm. Sedan fortsatte han sin skidkarriär i armén med många segrar i längdåkning. Han arbetade som utbildare och

skrev även handböcker, bl a Arméns handbok för fysisk träning, Häfte 4, Skidlöpning, år 1955. I boken ingick ett avsnitt med rörlighetsträning, barmarksträning med "stavgång" och slalomhopp (läs freestyle-hopp). Olle var långt före sin tid! Under sin armétid hade Olle i många år vår nuvarande ordförande Olof Bengtsson till chef!

1951 vid 55 års ålder pensionerades Olle från armén och anställdes som sportchef vid Fjällkedjan, där han kvarblev i 17 år. Han arbetade bl a i Sälen, Storlien, Hemavan och Riksgränsen.

I Riksgränsen träffade han många finlandssvenskar bl a T Stenfors, som inviterade honom att hålla kurser i utförsåkning i Finland. Samarbetet med finlandarna gjorde att Olle blev intresserad av övernattningsutomhus i snön. Detta i sin tur ledde till att Olle så småningom grundade Svenska Igloklubben.

Forts sid 3

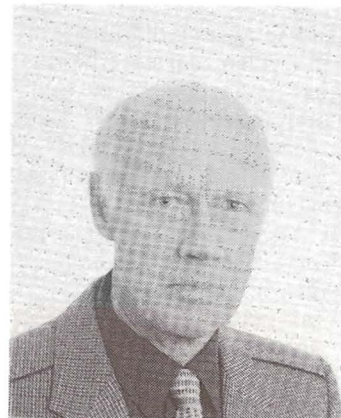
skidlärare då tillfälle bjöds, vore att få träffa skidlärarkolleger i bac- kar och spår. Detta borde vi för- söka åstadkomma genom att er- bjuda billiga och åtråvärda fort- bildningskurser. Därmed vore det säkerligen betydligt lättare att få fram lämpliga kandidater till både centralstyrelse och regionsdito.

Mot denna bakgrund bör vi ta vår verksamhetsinriktning under om- prövning eller i varje fall omprio- ritera vissa verksamhetsgrenar. Problemen har funnits under en längre tid, men nu kan man ta itu med dem.

Som en första konkret åtgärd skulle jag vilja föreslå att en sär- skild kommitté — förslagsvis på

tre man — tillsättes vid årsmötet i Riksgränsen, med uppgift att sna- rast och senast till 1 januari 1984 inkomma med förslag till styrelsen om föreningens verksamhetsinrikt- ning. Tidpunkten för nya grepp bör just nu vara lämplig — fyra år till nästa Interski. Vid årsmötet 1984 bör föreningen därefter kun- na fastställa en mer långsiktig pla- nering i form av t ex en av årsmö- tet fastställd rullande femårsplan i vilken grunddragen av föreningens verksamhet och målsättning bör återfinnas. En på detta sätt årligen reviderad och förnyad 5-årsplan borde kunna ge föreningen både den stadga och förnyelse som är nödvändig för en kreativ verksam- het.

En förening i kris? Nej — icke om man tar sig an och vill lösa proble- men!

Olof Bengtsson

Från sid 1

Redan i slutet av 20-talet utvecklade Olle den sk "Rimfors- pulkan". Den är en mycket ändamålsenlig pulka, som är special- konstruerad för strapatsrika turer i fjällen.

Hur lärde Olle Rimfors sig att åka utför?

1928 fick Skidfrämjandet (som det då hette) Storlien som donation. Redan samma år hölls där en av Sveriges första kurser i utförsäk- ning för medlemmarna. Ledare var Gunnar Dyrén.

Vid den här tiden var de två för- härskande teknikerna — den fran- ska och den österrikiska — helt olika. Gunnar Dyrén lärde sina elever: plogsväng, christiania (som var svängar vilka initierades med ett jämfotahopp) och telemark. Eftersom Olle kunde telemark bå- de åt höger och vänster fick han

fortsätta kursen som biträdande lärare! Det var då Olle fastnade för utförsäkning som sitt livsin- tresse.

Sigge Bergman var Olles kompis från åren på GCI. Efter slutförd examen förklarade Sigge för Olle att han inte ville bli gymnastiklära- re i skola utan simskolelärare på sommaren i Saltsjöbaden och skid- lärare på vintern. Eftersom de ha- de hört talas om Hannes Schneider i Österrike, beslöt de att åka ner och lära sig mera hos Hannes. Så skedde också, 1934 var året och 6 veckor var tiden. Bl a hann de se och deltaga i VM i St Moritz.

Det var Svenska Skidförbundet som kom på den strålande idén, att eftersom två skidåkande sven- skar var i närheten så kunde de ju lika gärna delta. Resultatet? Tja, de placerade sig i bättre hälften både i slalom och störtlopp, vilket inte var illa med tanke på att de aldrig tävlat förut!

För att dryga ut sin kassa skrev Sigge artiklar för DN och Olle för Svenska Dagbladet. Men dessutom försökte de leva så sparsamt som möjligt. Bl a åt de alltid medhavd lunch, som bestod av ost, smör och bröd. Smöret förvarades i tomma vallaburkar för att det inte skulle rinna omkring i ryggsäcken. När de andra skidskoleeleverna såg Olle och Sigge breda "valla" på brödet sade de: "jetzt verstehen wir warum die Schweden so schnell aufwärtz sind (nu förstår vi varför svenskarna är så snabba uppför)!" På den tiden fanns det ju inte många liftar, man gick mest uppför.

När de kom tillbaks till Sverige började Olle åka omkring och hål- la kurser i Hannes anda: plog, te- lemark, christiania och stämchris- tiania lärde han ut.

1935 ordnades en av Sveriges för- sta tävlingar i utförsäkning i Ös- tersunds gamla grustag. Av 14 000 Östersunds-bor kom hälften till publik!

1936 öppnades den backe, som nu finns i Östersund. Det var redak- tör Magnusson på Östersundspos- ten, som var initiativtagare.

1937 ordnades här de första sven- ska mästerskapen. 1937 var Olle ¹⁹⁵² olympisk tävlingsledare i Oslo.

1957 var Olle med om Interski i Storlien, där han då arbetade som sportchef. Där samtalade han med de Berufskilehrer som kommit från Österrike, och idén att bilda en egen skidlärarförening i Sverige föddes då. På tåget till Are följande dag, talade Olle med sina med- resenärer om saken. Och då be- slöts, att man skulle börja utarbeta förslag till stadgar. Närvarande var bl a Calle Briandt, Torsten Kjessel och Curt Paulsson. 1958 bildades sedan Svenska Skidlärar- föreningen. Med huvuduppgift att fortbilda sina medlemmar.

Angående bilagor till Skidläraren nr 1/83

Om du hörde till det fåtal läsa- re, som p g a ett tekniskt fel, inte fick förra bilagan, var vän- lig hör av dig till red, så sänder vi bilagan.